

PRIJAŠNJI MUŠRICI SU BOLJE POZNAVALI ZNAČENJE RIJEČI لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (LĀ ILĀHE ILLALLĀH) OD DANAŠNJIH MUŠRIKA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Doista nas je Allāh obavijestio u Njegovoj Knjizi, da su mušrici poznavali značenje riječi لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ u značenju napuštanja lažnih bogova i usmjeravanja 'ibādetā samo Allāhu.

Stoga, ajeti ukazuju na njihovo razumijevanje od onoga što iz riječi tewhīda neminovno proizilazi, a to je napuštanje obožavanja lažnih božanstava i usmjeravanje 'ibādeta samo Allāhu Jedinom koji sudruga nema.

Kada je Nuh, عليه السلام, pozvao narod svoj u tewhīd (obožavanje samo Allāha, Jedinog koji sudruga nema), rekavši:

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

"Obožavajte Allāha! Nemate vi drugog boga osim Njega." (Al-'Arāf, 59)

Njihov odgovor je bio:

وَقَالُوا لَا تَدْرِنَّ آهِنَّكُمْ وَلَا تَدْرِنَّ وَدًا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَعْوَثْ وَيَعْوَقْ وَنَسْرًا

"Pa su rekli: "Ne napuštajte nipošto bogove svoje, i ne napuštajte nipošto Wedda, niti Suwā, niti Jegūsa i Jeūka i Nesra." (Nūh, 23)

Kada je Hūd, عليه السلام, pozvao svoj narod da ostvare lā ilāhe illAllāh, rekavši:

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

Obožavajte Allāha! Nemate vi drugog boga sem Njega! (Hūd, 50)

Njihov odgovor je bio:

قَالُوا يَا هُودُ مَا جَعْلَنَا بِسَيِّئَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آهِنَّكَ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

"Rekoše: "O Hūde! Nisi nam donio jasan dokaz, i nismo mi ti koji će napustiti bogove svoje zbog riječi tvoje, i nismo mi tebi vjernici." (Hūd, 53)

Kada je Sālih, عليه السلام, pozvao svoj narod da ostvare lā ilāhe illAllāh, rekavši:

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

"Obožavajte Allāha! Nemate vi drugog boga sem Njega." (Hūd, 61)

Njihov odgovor je bio:

قَالُوا يَا صَالِحٍ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَا نَا أَنْ نَعْبُدُ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَلَّٰقٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

"Rekoše: "O Sālih! Doista si među nama bio (kao) onaj od kojeg se nada, prije ovog. Zar ćeš nam zabraniti da obožavamo ono šta su obožavali očevi naši, a uistinu, mi smo u ozbiljnoj sumnji prema onom čemu nas pozivaš." (Hūd, 62)

Kada je Šu'ajb, عليه السلام, pozvao svoj narod da ostvare lā ilāhe illAllāh, rekavši:

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

"O narode moj! Obožavajte Allaha. Nemate vi drugog boga sem Njega!" (Hūd, 84)

Njihov odgovor je bio:

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَّاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَنْتَرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

""O Šuajbe', govorili su oni, 'da li molitva tvoja traži od tebe da napustimo ono što su preci naši obožavali ili da ne postupamo sa imanjima našim onako kako nam je volja? E baš si obazriv i razuman!'" (Hūd, 87)

Kada je Ibrāhīm, عليه السلام, pozvao svoj narod da ostvare lā ilāhe illAllāh, rekavši:

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَيْهِ وَقَوْمِهِ إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

"I kad reče Ibrāhīm oču svom i narodu svom: "Uistinu, ja se odričem od svega čemu vi 'ibadetite, Izuzev Onog koji me je stvorio, pa uistinu, On će me uputiti." (Ez-Zukhruf, 26 - 27)

Njegov otac mu reče:

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آهِنِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَتَّهِ لَأَرْجُمَنَكَ وَاهْجُرِنِي مَلِيًّا

"Jesi li ti odbojan prema bogovima mojim, o Ibrāhīme? Ako ne odustaneš, sigurno će te kamenovati, i ostavi me dugo!" (Merjem, 46)

A odgovor njegovog naroda bijaše:

قَالُوا حَرِيقُوهُ وَانصُرُوا آهِنَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

"Spalite ga i bogove vaše pomozite, ako hoćete to da učinite!, povikaše..." (El-Anbijā', 68)

Kada je Muhammed, صلی اللہ علیہ وسلم, pozvao svoj narod da ostvare lā ilāhe illAllāh, rekavši:

إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

"Samo je On – Bog, i ja se odričem od onoga što Mu vi pridružujete." (El-En'ām, 19)

فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

"... znajte da se on objavljuje samo s Allahovim znanjem i da nema boga osim Njega – zato muslimani postanite! (Hud, 14)

Njihov odgovor je bio:

أَجْعَلَ الْآلهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ

"Zar on da bogove svede na Boga jednog? To je, zaista, nešto veoma čudno!" (Sād, 5)

U 'Sahīhu' se prenosi od Se'ida ibn el-Musejjiba, a on od svoga oca da je rekao:

"Kad je Ebū Tālib bio na samrti, ušao je kod njega Vjerovjesnik, Kod njega su bili 'Abdullāh ibn Ebī Umejje i Ebū Džehl. Vjerovjesnik, صلی اللہ علیہ وسلم, mu je rekao: "O amidža, reci 'Lā ilāhe illAllāh', izreku kojom će se zauzimati za tebe kod Allāha."

Njih dvojica su rekli:

"Zar da ostaviš vjeru 'AbdulMuttalibovu?!" Vjerovjesnik, صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, mu je ponovio.

Ponovili su i njih dvojica. Zadnje što je rekao bilo je: 'On je u vjeri 'AbdulMuttalibovo.'"

Ovo jasno ukazuje, da su oni bili svjesni značenja riječi "Lā ilāhe illAllāh", tj. da one za sobom povlače razdvajanje, ostavljanje, napuštanje AbdulMuttalibove vjere.

Rekao je šejh 'AbdurRahmān ibn Hasan, رَحْمَةُ اللَّهِ, u poznatom djelu Fethul-Medžid:

قوله: "قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" أَمْرَهُ أَنْ يَقُولُهَا لِعِلْمِ أَبِيهِ طَالِبٍ بِمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ مِنْ نَفْيِ الشَّرْكِ بِاللَّهِ
وَإِخْلَاصِ الْعِبَادَةِ لِهِ وَحْدَهُ، فَإِنْ مَنْ قَاتَلَهَا عَنْ عِلْمٍ وَّيْقَنٍ فَقَدْ بَرِئَ مِنَ الشَّرْكِ وَالْمُشْرِكِينَ وَدَخَلَ فِي

الإسلام

»Njegove riječi: »Reci lā ilāhe illAllāh.« Naredio mu je da to izgovori zbog toga što je Ebū Tālib znao da ona ukazuje na negiranje pridruživanja (širka) Allāhu, i iskrenog upućivanja obožavanja ('ibādetā) samo Allāhu Jedinom, jer, uistinu, ko je izgovori na osnovu znanja, uvjerenja on se je odrekao od širka (pridruživanje Allāhu nekoga ili nečega) i mušrika pa je tako ušao u islām.«

Zar ovo nije čudno, da su prijašni mušrici, koji su odbili obožavati samo Allāha, bili svjesniji značenja "Lā ilāhe illAllāh" od današnjih pripisivača islamu, koji pored izgovaranja i nepoznavanja značenja ili onoga što ove riječi povlače za sobom, ustrajavaju na širku (pridruživanju Allāhu sudruga) u onome što je specifično samo za Njega, poput dove, straha, klanja, uzimanje samo Njega za zakonodavca itd.

U kontekstu ove sramote i zablude reći ćemo onako kako je rekao šejkh Muhammed bin 'AbdilWehhāb, رَحْمَةُ اللَّهِ:

فَقَبَعَ اللَّهُ مَنْ أَبْوَ جَهْلٍ أَعْلَمُ مِنْهُ بِأَصْلِ الْإِسْلَامِ

Pa neka Allah osramoti one od kojih Ebū Džehl bolje poznaje osnovu islama.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ